

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

БЕРШАДСЬКИЙ АНТОН СЕРГІЙОВИЧ

**ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття академічного ступеня
магістра публічного управління

Миколаїв – 2019

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Сфера охорони здоров'я населення та діяльність, спрямована на збереження і зміцнення здоров'я, вимагають постійної уваги з боку держави. Охорона здоров'я визнається одним із пріоритетних напрямів державної політики та одним із основних факторів національної безпеки країни. Проблеми якості та ефективності системи охорони здоров'я є проблемами, які турбують всі без винятку країни світу, не залежно від політичного та економічного устрою суспільства та організації системи охорони здоров'я в них. Найбільш актуальними питаннями, які постають перед світовою спільнотою сьогодні є реформування системи охорони здоров'я з метою забезпечення справедливості та доступності надання медичної допомоги, запобігання та подолання проявів корупції в ній, задоволення потреб населення в ефективній медичній допомозі з мінімальними фінансовими затратами, покращення показників здоров'я населення.

Здоров'я посідає особливе місце у системі цінностей, якими дорожить будь-яка цивілізована нація. З-поміж інших властивостей індивіда здоров'я вирізняється тим, що воно не лише є найвищою індивідуальною цінністю, а й значною мірою визначає розвиток і реалізацію всього комплексу інших властивостей – здібностей людей і становить першооснову для поліпшення, вдосконалення цих різноманітних якісних характеристик людини. Специфіка феномену здоров'я як складової людського розвитку полягає і в тому, що його водночас можна розглядати як безцінний, універсальний та незамінний засіб для досягнення всього розмаїття цілей індивіда, найнеобхіднішу умову для повноцінного розвитку людини.

В основу нової сучасної соціальної парадигми нашої держави має бути покладене розуміння того, що охорона здоров'я – не збиткова сфера, а пріоритетна та перспективна. Потрібно перетворити її із соціально-витратної на соціально-інвестиційну. Адже сьогодні інвестиції в людину, її потенціал

набувають стратегічного значення.

Проблематичність дослідження значною мірою посилюється тим, що намагання керівництва галузі розв'язати суперечності та протиріччя, що виникають у сфері охорони здоров'я України, не призвели до достатнього покращення і, як результат, не створили в повній мірі умов для досягнення позитивних змін у збереженні та зміцненні здоров'я всіх верств населення, підвищенні якості та ефективності медико-санітарної допомоги, забезпеченні соціальної справедливості і прав громадян на її одержання в період трансформації соціально-економічних відносин у державі.

Актуальність зазначених вище проблем, необхідність здійснення комплексного дослідження державного управління сферою охорони здоров'я обумовили вибір теми магістерської роботи.

Мета і задачі дослідження. Виходячи з актуальності теми, мета дослідження полягає в обґрунтуванні механізмів державного управління в сфері охорони здоров'я в Україні на сучасному етапі. Для досягнення цієї мети автор зосередив увагу на вирішенні таких завдань:

- дослідити стан наукової розробки теми;
- проаналізувати понятійно-категоріальний апарат сфери охорони здоров'я;
- визначити охорону здоров'я як об'єкт державного управління;
- дослідити правовий механізм державного управління в сфері охорони здоров'я;
- визначити діяльність державних органів управління в системі охорони здоров'я в Україні;
- охарактеризувати розвиток системи медичного страхування та сімейної медицини;
- виробити практичні рекомендації щодо вдосконалення державного управління сферою охорони здоров'я в Україні.

Об'єктом дослідження є охорона здоров'я населення як об'єкт державного управління.

Предметом дослідження є державне управління в сфері охорони здоров'я в Україні на сучасному етапі.

Методи дослідження. Методологічну основу магістерської роботи становить низка філософських, загальнонаукових та спеціальних методів.

Використовувались, зокрема, методи аналізу та синтезу – у зв'язку із спробою сформулювати визначення понять державного управління в сфері охорони здоров'я; історичний метод – при аналізі процесу формування та розвитку державного регулювання сфери охорони здоров'я; прогностичний – для вироблення пропозицій щодо удосконалення державної політики охорони здоров'я та прогнозування подальшого розвитку досліджуваної сфери; формально-юридичний – у процесі дослідження нормативно-правових актів України та зарубіжних країн, міжнародних документів з проблематики магістерської роботи.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що положення і висновки роботи можуть бути корисними у подальших дослідженнях механізмів, особливостей державного управління в сфері охорони здоров'я, у науковому обґрунтуванні загальнотеоретичної характеристики і для вироблення практичних рекомендацій щодо шляхів покращення в Україні. Результати роботи можуть бути використані органами державної влади та місцевого самоврядування при розробці стратегій подальшого розвитку.

Матеріали дослідження можуть також використовуватися при викладанні у вищих навчальних закладах, при підготовці відповідних навчально-методичних програм, навчальних посібників і підручників, довідкової літератури з питань охорони здоров'я в Україні.

Структура магістерської роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, які містять сім підрозділів, висновків, списку використаних джерел (72 найменування). Повний обсяг магістерської дисертації становить 105 сторінок, з них 97 сторінок – основний текст.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено практичне значення виконаної роботи.

У першому розділі «Теоретико-методологічні засади державного управління в сфері охорони здоров'я» охарактеризовано понятійний апарат дослідження державного управління охороною здоров'я, основні зарубіжні моделі та специфіка охорони здоров'я як об'єкту державного управління.

У підрозділі 1.2. «Стан наукової розробки теми» аналізуються основні праці з даної тематики, дослідження вітчизняних та зарубіжних вчених.

Обґрунтовується, що дослідженню механізмів державного управління охороною здоров'я присвячено праці відомих українських учених за наступними напрямками: урахування стану перехідного періоду з ринкових позицій; організаційно-правові трансформації суспільства; становлення системи державних закладів забезпечення прав людини на охорону здоров'я; діяльність державних органів управління і їх компетенція; національні програми у сфері охорони здоров'я; індивідуальна підприємницька діяльність тощо

Особливу увагу в наукових дослідженнях звертається на проблеми підвищення ефективності механізмів державного управління у сфері охорони здоров'я в контексті із якісною зміною зовнішнього середовища, в якому вони діють, посилення почуття невизначеності, появи нових факторів ризику, зміни рейтингу державної влади та її функцій.

Автор доходить висновку, що система охорони здоров'я – це складний соціальний феномен, який можна розглядати як визначальний чинник рівня людського розвитку суспільства та його прогресу, соціальної політики держави та її національної безпеки. Разом з цим, ефективна діяльність системи охорони громадського здоров'я забезпечує як певний рівень здоров'я населення, так і збереження генофонду нації, норми екологічного

співіснування в навколишньому середовищі, що загалом сприяє конкурентоспроможності й економічній оптимізації суспільства.

Підрозділ 1.2. «Понятійно-категоріальний апарат дослідження сфери охорони здоров'я» присвячений аналізу основних понять та категорій дослідження державного управління охороною здоров'я.

З'ясовано, що понятійно-категоріальний апарат державного управління в сфері охорони здоров'я включає такі категорії, як «здоров'я», «охорона здоров'я», «медико-санітарна допомога», «система охорони здоров'я», «соціальна політика», «політика охорони здоров'я», «галузь охорони здоров'я», «право людини на охорону здоров'я». На сучасному етапі існують різні уявлення про здоров'я. На основі численних досліджень можна визначити, що рівень здоров'я – це особистісна характеристика людини, яка забезпечує можливість її самореалізації, конкурентоспроможності в суспільстві, досягнення певної якості життя.

Підрозділ 1.3. «Охорона здоров'я як об'єкт державного управління» присвячений аналізу, основним особливостям специфіці сфери охорони здоров'я населення як об'єкту державного управління.

Обґрунтовується, що державне управління сферою охорони здоров'я населення означає здійснення державою комплексних заходів (організаційних, правових, економічних тощо) у сфері соціальних, економічних, політичних, духовних та ін. суспільних процесів з метою збереження й підвищення існуючого рівня здоров'я всього населення та кожної людини зокрема, запобігання на загальнодержавному рівні негативним суспільним явищам (зловживання алкогольними напоями, тютюновими виробами, реалізація неякісних харчових продуктів) та хворобам, що мають безпосереднє відношення до рівня здоров'я населення.

Робиться висновок, що охорона здоров'я населення як сфера державного управління і регулювання є надзвичайно складним об'єктом, розуміння якого потребує комплексного підходу до всіх його сторін і параметрів.

У другому розділі «Стан та організаційно-правові основи управління охороною здоров'я населення в Україні» визначені основні тенденції розвитку державної політики у сфері охорони здоров'я в Україні, її нормативне та інституційне підґрунтя.

У підрозділі 2.1. «Правовий механізм державного управління в сфері охорони здоров'я» розглянуто процес становлення і формування нормативно-правових засад охорони здоров'я шляхом аналізу законодавчих актів, прийнятих в роки незалежності України.

З'ясовано, що чинне законодавство України з питань охорони здоров'я характеризується доволі високим рівнем систематизації, наявністю кодифікованих актів – Основ законодавства України про охорону здоров'я та низки законодавчих актів, прийнятих на їхній основі, розроблених на високому професійному рівні з урахуванням міжнародних вимог і прийнятих Верховною Радою України. Загалом воно придатне для визначення та реалізації багатосекторної комплексної державної політики у зазначеній сфері й забезпечення здійснення державного управління і регулювання цих відносин.

Стверджується, що охорона здоров'я населення як сфера державного управління і регулювання є надзвичайно складним об'єктом, розуміння якого потребує комплексного підходу до всіх його сторін і параметрів. В умовах формування правової і соціально держави, її демократичної влади саме акти законодавства є найважливішим регулятором відносин у сфері охорони здоров'я. Від створення сучасної законодавчої бази регулювання відносин у цій сфері в значній мірі залежить ефективність діяльності всієї системи охорони здоров'я.

На сучасному етапі нормативно-правова база сфери охорони здоров'я перебуває в стадії реформування і вдосконалення. Разом з позитивними здобутками в цій сфері, є певні прогалини. Чинна нормативно-правова база не є достатньо оптимальною для формування такої моделі управління, яка б ґрунтувалася на встановленні конструктивного діалогу та тісній співпраці

між органами державної влади й управління та громадськістю, їх взаємодії у процесі вдосконалення механізмів державного регулювання сфери охорони здоров'я в Україні.

У підрозділі 2.2. «Державні органи управління в системі охорони здоров'я» показано, що організаційне забезпечення охорони здоров'я формують державні та недержавні структури, які створені на різних рівнях та реалізують свої рішення в межах своїх повноважень. Між цими організаційними структурами існують тісні субординаційні та координаційні взаємозв'язки.

Підсумовується, що державна політика охорони здоров'я формується вищими органами державної влади і передусім Верховною Радою, Президентом і Кабінетом Міністрів України, а реалізується всією системою органів державної влади, органами місцевого самоврядування, а також підприємствами, установами, організаціями та громадянами України. Особливу роль у здійсненні цієї політики відіграють такі суб'єкти як громадяни України, органи державної влади та місцевого самоврядування, а також заклади охорони здоров'я, які в процесі своєї практичної діяльності по наданню медико-санітарної допомоги та проведенню інших заходів є основними суб'єктами реалізації політики у цій сфері.

У третьому розділі «Реформування державного управління охороною здоров'я в Україні» обґрунтовані правові основи і напрямки модернізації охорони здоров'я в Україні як важливого напрямку внутрішньої політики держави, сформульовано конкретні пропозиції.

У підрозділі 3.1. «Розвиток системи медичного страхування та сімейної медицини» визначені основні цілі, завдання та проблеми здійснення реформування медичного страхування та сімейної медицини в Україні.

У роботі з'ясовано, що відносини у сфері медичного страхування регулюються Конституцією України, Законом України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», Законом України «Про страхування», Законом України «Про фінансові послуги та державне

регулювання ринків фінансових послуг», Цивільним кодексом України та іншими законами України і нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них.

Оскільки рівень особистих доходів значно впливає на попит на приватне медичне страхування, довіра до страхових компаній є однією із найголовніших передумов для будь-якого успішного розвитку ринку. В ринкових економіках довіра споживачів до страхових компаній забезпечується через надання якісних продуктів та тривалої присутності на ринку, а також через ефективне регулювання та прозорість ринку. Щоб забезпечити сталу та справедливую систему охорони здоров'я, потрібно регулювати приватне медичне страхування у його взаємодії із системою державного покриття. Таке регулювання визначатиме покриття послуг приватним медичним страхуванням та охоплення закладів охорони здоров'я.

У підрозділі 3.2. «Основні напрями вдосконалення державної політики охорони здоров'я» обґрунтовані конкретні шляхи вдосконалення державної політики в сфері охорони здоров'я.

Встановлено, що реформування системи охорони здоров'я можна здійснити лише на основі системного підходу до наукового обґрунтування реформ в охороні здоров'я, який включає в себе широке коло органічно пов'язаних питань. Вирішальне значення у досягненні основної мети реформування системи охорони здоров'я мають такі напрями: профілактичні засади системи охорони здоров'я; політика держави щодо охорони здоров'я та управління галуззю; економічні засади охорони здоров'я та впровадження медичного страхування; система надання первинної та спеціалізованої медико-санітарної допомоги; система медикаментозного та матеріально-технічного забезпечення галузі; управління медичною наукою та інноваційна політика; кадрова політика; формування медико-санітарної культури населення..

ВИСНОВКИ

Завдання, розв'язанню якого присвячена дана магістерська робота, полягає у здійсненні аналізу механізмів державного управління в сфері охорони здоров'я в Україні на сучасному етапі. Здійснене дослідження дозволяє зробити такі підсумкові узагальнення та рекомендації.

1. Аналіз стану наукової розробки теми показав, що проблеми державного управління в сфері охорони здоров'я є об'єктом постійних наукових досліджень зарубіжних та вітчизняних вчених. Водночас, є нагальна необхідність подальших досліджень в цьому напрямі, здійснення комплексного аналізу сутності та змісту державного управління в сфері охорони здоров'я в Україні, що й обумовило вибір теми магістерської роботи.

Вивчення державного управління сферою охорони здоров'я дозволяє помітити прогалини сучасного законодавства, вивчити проблеми, що існують в суспільстві, постають при формуванні та реалізації державної політики, при управлінській діяльності в цій сфері. Аналіз дає змогу передбачити можливі наслідки впровадження певних новацій в державну політику і т.д. Завдяки цьому виробляється система пропозицій щодо покращення стану справ у цій сфері.

2. Понятійний апарат наукової проблеми формування і реалізації політики охорони здоров'я включає такі категорії, як «здоров'я», «охорона здоров'я», «медико-санітарна допомога», «система охорони здоров'я», «політика охорони здоров'я», «галузь охорони здоров'я», «право людини на охорону здоров'я». Наведені визначення свідчать, що нині існують численні змістовно різноманітні уявлення про здоров'я. Зміст поняття «здоров'я» доволі широкий, воно охоплює весь категоріально-понятійний апарат сучасної філософії. Вважається, що рівень здоров'я – це особистісна характеристика людини, яка забезпечує можливість її самореалізації, конкурентоспроможності в суспільстві, досягнення певної якості життя.

Визначено, що “державна політика в галузі охорони здоров’я” – це стратегія і тактика політичного курсу, пов’язаного з діяльністю держави щодо збереження та зміцнення фізичного й психічного здоров’я та соціального благополуччя населення України як найважливішої складової її національного багатства, що втілені в законодавстві країни і виявляються у забезпеченні розвитку людського потенціалу українського народу. Державна політика України в галузі охорони здоров’я базується на визнанні права кожного громадянина на охорону здоров’я, забезпеченні його захисту та гарантії усім громадянам реалізації їх прав на медичну допомогу.

3. Державне управління сферою охорони здоров’я населення означає здійснення державою комплексних заходів (організаційних, правових, економічних тощо) у сфері соціальних, економічних, політичних, духовних та ін. суспільних процесів з метою збереження й підвищення існуючого рівня здоров’я всього населення та кожної людини зокрема, запобігання на загальнодержавному рівні негативним суспільним явищам (зловживання алкогольними напоями, тютюновими виробами, реалізація неякісних харчових продуктів) та хворобам, що мають безпосереднє відношення до рівня здоров’я населення.

Система державного управління, що діє в галузі охорони здоров’я, має характерні риси загальної (універсальної) системи державного управління і специфічні риси системи управління об’єктами соціально-культурної (гуманітарної) сфери. Державне управління в галузі охорони здоров’я має характерні особливості, зокрема велику соціально-економічну значущість охорони здоров’я як провідної, базової галузі соціально-культурної сфери життя суспільства й держави, основи державної соціальної політики.

В системі управління у сфері охорони здоров’я реалізується принцип децентралізації зі збереженням відповідальності за результати діяльності на кожному рівні системи. Водночас передбачається збереження управлінської вертикалі для забезпечення реалізації державної політики у сфері охорони

здоров'я, дотримання державних соціальних нормативів у цій сфері та єдиних галузевих норм.

4. Акти законодавства є найважливішим регулятором відносин у сфері охорони здоров'я. Від створення сучасної законодавчої бази регулювання відносин у цій сфері в значній мірі залежить ефективність діяльності всієї системи охорони здоров'я.

Законодавство про охорону здоров'я – це частина законодавства України, яка складається з системи правових актів і норм, що за допомогою специфічних правових методів регулюють суспільні відносини (організаційно-управлінські, майнові, трудові та ін.) у сфері охорони здоров'я. Його конституційною базою є норма ст. 49 Конституції України, яка закріплює права людини на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

Перед Україною стоїть нагальне завдання удосконалити нормативно-правову базу у сфері охорони здоров'я, привести її відповідно до вимог міжнародно-правових актів та загалом реформувати усю систему охорони здоров'я, беручи до уваги міжнародно-правові стандарти у сфері охорони здоров'я, основоположні принципи, що визначені у міжнародно-правових документах з прав людини, світову політику і тенденції в охороні здоров'я, але адаптуючи до вітчизняних традицій та політичних, економічних і соціальних реалій нашого життя.

5. Центральна роль у процесі реалізації політики у сфері охорони здоров'я належить державі, зокрема, органам виконавчої влади, які на практиці забезпечують виконання її положень і втілення їх у життя. Значна роль у цьому процесі відводиться також органам місцевого самоврядування, що дає підстави говорити про державно-правовий механізм реалізації політики у цій сфері.

Виконання завдань в сфері охорони здоров'я можливе тільки за умови взаємодії органів державної влади і місцевого самоврядування, політичних, громадських, релігійних та інших організацій, мережі закладів охорони

здоров'я, які творять її національну систему і є гарантом виконання державних, галузевих та регіональних програм охорони здоров'я. Україна визнала, що суспільство і держава відповідальні перед сучасним і майбутніми поколіннями за збереження здоров'я нації, і мають забезпечити пріоритетність охорони здоров'я в діяльності держави.

6. Розвиток страхової медицини — один із перспективних напрямів розв'язання проблем фінансування охорони здоров'я. Нині питання страхової медицини є дуже актуальними. Досвід зарубіжних країн показує, що відповідні страхові фонди можуть стати вагомим джерелом фінансування, а механізм формування і витрачання цих коштів може забезпечити саме його адресність, тобто фінансування не загалом медичних закладів, а конкретних жителів.

Стратегія ВООЗ щодо переорієнтації медичної допомоги на первинну медико-санітарну допомогу (ПМСД) на засадах сімейної медицини прийнята більшістю країн світу. Нині реформи охорони здоров'я в Україні орієнтовані на пріоритетність економічних методів господарювання, децентралізацію управління галуззю, посилення економічної самостійності закладів охорони здоров'я. В умовах адаптації галузі охорони здоров'я України до нових економічних відносин ПМСД відведено провідну роль у медичному забезпеченні населення.

В Україні реформування сімейної медицини, має здійснюватися за такими принципами: довготривалість і безперервність спостереження; багатопрофільність первинно-медичної допомоги; відношення до сім'ї як до одиниці медичного обслуговування; превентивність, як основа діяльності сімейного лікаря; економічна ефективність і доцільність допомоги; координація медичної допомоги; відповідальність пацієнта, членів його сім'ї і суспільства за збереження і покращення його здоров'я.

7. Урахування основних наукових результатів виконаного дослідження, вітчизняного й зарубіжного досвіду та потреб сучасного стану системи

охорони здоров'я дозволяють сформулювати та запропонувати для втілення в практичну діяльність галузі охорони здоров'я такі рекомендації:

- запровадити систему багатоканального фінансування сфери охорони здоров'я; збільшити державні асигнування у сферу охорони здоров'я, та забезпечити їх ефективне використання;
- внести необхідні зміни до законодавства України щодо вдосконалення нормативно-правової бази зі стандартизації медичної допомоги в Україні та її узгодження з міжнародними нормативно-правовими актами;
- продовжити роботу із створення мережі амбулаторій сімейної медицини у міській та сільській місцевості шляхом реорганізації і перепрофілювання діючих закладів охорони здоров'я, забезпечення матеріально-технічного оснащення таких амбулаторій;
- вдосконалити порядок державної реєстрації лікарських засобів та контролю їх якості, механізми державного регулювання цін на лікарські засоби;
- удосконалити систему рейтингових показників, що характеризують якість роботи лікувальних закладів, та порядок їх систематизації;
- сприяти розвитку міжнародного співробітництва з метою вивчення та поширення в Україні кращого світового досвіду організації первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини;
- запровадити в Україні систему загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування та приватного страхування та належне законодавче забезпечення для його введення;
- інформувати громадськість про доцільність змін у системі охорони здоров'я; розробити і впровадити механізм участі громадськості в управлінні системою охорони здоров'я;

- забезпечити розвиток медичної та фармацевтичної промисловості, в тому числі медичного приладобудування, виробництва лікарських засобів та виробів медичного призначення, здешевлення їх вартості.

АНОТАЦІЇ

Бершадський А.С. Державне управління в сфері охорони здоров'я в Україні на сучасному етапі. – Рукопис.

Кваліфікаційна робота на здобуття академічного ступеня магістра за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування. – Чорноморський національний університет імені Петра Могили, Миколаїв, 2019.

Магістерська робота присвячена дослідженню державного управління в сфері охорони здоров'я в Україні на сучасному етапі. Значну увагу приділено визначенню понятійно-категоріального апарату державного управління в сфері охорони здоров'я. Досліджено сутність державного управління галуззю охорони здоров'я. Проаналізовано нормативно-правові основи державного управління в сфері охорони здоров'я в Україні. Уточнено особливості діяльності державних органів управління державного управління в сфері охорони здоров'я. Визначено пріоритети, завдання та основні труднощі здійснення державного управління в сфері охорони здоров'я. Запропоновано шляхи удосконалення державного управління в сфері охорони здоров'я в Українській державі на сучасному етапі.

Ключові слова: охорона здоров'я, державне управління, державне управління в сфері охорони здоров'я, реформування системи охорони здоров'я.

Bershadsky A.S. Public administration in the field of healthcare in Ukraine at the present stage. - Manuscript.

Qualifying work for the master's degree in specialty 281 Public management and administration. - Petro Mohyla Black Sea National University, Mykolayiv, 2019.

The master's thesis is devoted to the study of public health management in Ukraine at the present stage. Considerable attention is paid to the definition of the conceptual-categorical apparatus of public administration in the field of health care. The essence of state management of the health care sector is investigated. The normative and legal foundations of public health management in Ukraine are analyzed. Specifics of activity of state bodies of public administration in the sphere of health protection are specified. The priorities, tasks and main difficulties of public administration in the field of health care are defined. The ways of improving public health management in the Ukrainian state at the present stage are proposed.

Key words: public health, public administration, public health management, health care reform.